

Vedtatt uttalelse

Vedtatt av landsstyret 23.01.2015

LHBT i asyl- og integreringsarbeidet

Lesbiske, homofile, bifile og transpersoner (lhbt-personer) med innvandrerbakgrunn opplever ekskludering, både fra egen etniske, religiøse og språklige gruppe, men også fra majoritetsbefolkningen. Videre opplever mange lhbt-personer med innvandrerbakgrunn at de rettighetene som majoritetsbefolkningen tar for gitt er utenfor rekkevidde. En del opplever diskriminering som er skjult og mange skeive opplever dobbel diskriminering, eksemplifisert med at en kvinne kan være både lesbisk og mørk i huden og oppleve utfordringer knyttet til alle disse identitetene samtidig. Dette er viktige perspektiver som må tas hensyn til i asyl- og integreringsarbeidet.

Mange innvandrere kommer fra land der lhbt-befolkningen ikke har samme rettigheter som i Norge og hvor homoseksuell aktivitet i noen tilfeller er straffbart. Derfor er det viktig at innvandrere tidlig får informasjon om lhbt-befolkningens rettsstilling i Norge på områder som vern mot diskriminering, ekteskapslovgivning og familieetablering gjennom introduksjonsprogram og innføringsklasser. I integreringsarbeidet er det særlig viktig at man tar hensyn til at språk og begreper vi bruker i Norge rundt seksualitet og kjønn ikke nødvendigvis er anvendt eller kjent i det landet man kommer fra. SV vil også sikre individuell oppfølging og ivaretagelse av lhbt-personer som deltar i introduksjonsprogram.

Det er full religionsfrihet i Norge og staten kan ikke pålegge tros- og livssynsamfunn hva de skal mene om lhbt. Det er likevel tydelig at lhbt-spørsmål innenfor mange tros- og livssynsamfunn er tabubelagt. Dette gjør at mange lhbt-personer skjuler sin identitet. SV vil at organisasjoner og tros- og livssynsamfunn som mottar statlige støtte skal arbeide for å bedre situasjonen for lhbt-personer. Dette må gjøres gjennom dialog med bevilgende myndigheter. SV mener at trossamfunn må følge likestillingsloven for å få statsstøtte. SV vil ha mer samarbeid mellom tros- og livssynsamfunn og lhbt-organisasjoner for å øke forståelse og åpenhet rundt lhbt, slik at dette blir allmenngjort. Dette gjøres for å ivareta lhbt-rettigheter, slik det tidligere har blitt gjort i arbeidet for å fremme likestilling og motvirke rasisme og etnisk diskriminering.

Stadig flere søker asyl i Norge på bakgrunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og/eller kjønnsuttrykk. SV mener Norge må utvide bruken av opphold på humanitært grunnlag for lhbt-personer basert på anbefalinger fra FNs høykommissær for flyktninger. Videre må utlendingsmyndighetene bedre tilrettelegge sitt arbeid for møter med lhbt-personer. Det er spesielt viktig at intervju tilrettelegges på en slik måte at søkeren opplever det som trygt å fremlegge informasjon og eventuell dokumentasjon. Tilrettelegging kan innebære alt fra valg av tolk, til hvilke spørsmål som stilles og på hvilken måte, til hvilket språk og begreper som benyttes. Asylsøkeren er ansvarlig for å sannsynliggjøre sitt beskyttelsesbehov. Samtidig er det viktig at utlendingsmyndighetene er oppmerksomme på hvor vanskelig det kan være å snakke om kjønn og seksualitet dersom en er vant til å oppleve trusler og/eller vold på bakgrunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og/eller -uttrykk, eller dersom en er vant til at myndighetene er en reel trussel. Dette er spørsmål om tillit. Å skulle dokumentere ens seksuelle orientering, kjønnsidentitet og/eller - uttrykk er i realiteten et håpløst krav. Personer som har

flyktet fra land som diskriminerer lhbt-personer sitter ikke nødvendigvis på bevis som i praksis kan få dem fengslet eller drept. I praksis betyr det at mange som søker asyl ikke har identitetsbevis og at det er en dobbel utfordring å skulle legge frem identitetsbevis dersom en som transperson aldri har hatt mulighet til å få dokumentasjon som samsvarer med ens kjønnsidentitet og/eller – uttrykk.

Norske mottakk er ikke rustet til å ivareta sikkerheten og interessene til lhbt-asylsøkere. Derfor mener SV at lhbt-asylsøkere bør kunne bo på mottak som har spesialkompetanse på seksuell orientering, kjønnsidentitet og – uttrykk, og som kan sørge for sikkerheten til lhbt-asylsøkere. Videre mener SV at lhbt-status skal være gyldig grunn for bytte av mottak, uten at en mister ens rettigheter som asylsøker. SV vil også foreslå å utrede konsekvensene av eventuelle egne mottak for lhbt-asylsøkere. I mellomtiden, mener SV at asylsøkere som søker på grunnlag av kjønnsidentitet og/eller –uttrykk skal få mulighet til å bo i egne leiligheter da dette er personer som er spesielt utsatt.

I dag bosettes personer som har fått opphold etter etnisk, religiøs eller språklige kriterier, men for lhbt-personer kan det være en sikkerhetsrisiko å bli bosatt i et lite lokalmiljø med andre fra samme etniske, religiøse eller språklige bakgrunn. Det kan være viktig for lhbt-asylsøkere å sosialisere seg i et lhbt-miljø, , og bør derfor få muligheten til å bosettes i nærhet til organiserte LHBT-miljøer.

SV vil:

- Utvide bruken av opphold på humanitært grunnlag for lhbt-personer.
- Heve kompetansen om lhbt i hele mottaks- og asylsystemet.
- Sikre at lhbt-asylsøkere får tilbud om psykolog ettersom lhbt-asylsøkere kan være i en ekstra sårbar og utsatt posisjon.
- Sikre at transpersoner i mottaks- og asylsystemet er sikret medisinsk oppfølging etter personens ønske, inklusivt hormonbehandling.
- Sikre at informasjon om lhbt-befolkningen blir gitt til deltakere i obligatoriske kurs i samfunnskunnskap for innvandrere og i innføringsklasser.
- Sikre individuell oppfølging og ivaretagelse av lhbt-personer som deltar i introduksjonsprogram.
- Gi LHBT-asylsøkere som har fått opphold muligheten til å bosette seg i nærhet til organiserte LHBT-miljøer.
- Tilrettelegge for samarbeid mellom tros- og livssynssamfunn og lhbt-organisasjoner for å øke forståelse og åpenhet for lhbt-personer.